

сли, какъ онъ и като бы са поискало отъ него и едно безчестно и безстыдно дѣло, и тога бы са повинувалъ. И така често го е закачала и понѣждавала за да направи таково нѣщо срамотио. Обаче Богоизбраний Іосифъ, рече на Госпожа та си, какъ бы азъ направилъ таково зло и Богомѣрско дѣло и на Бога си сагрѣшилъ? Всакий денъ мѣ съ плача она принки; но всегда ги е онъ отвѣгвалъ мѣдро. Най послѣ намысли никога съ неѣж да не са срѣца. Едноожъ като вѣше Іосифъ съвѣтъ самъ си въ дома, и са занимаваше притѣжно да свѣрши дѣла та си, тога полѣчи она желаемо то си врѣма, и сѹлови го за дрѣхъ тѫ, Іосифъ оставилъ дрѣхъ тѫ вънейни тѣ рѫцѣ и повѣгна.

Тая безстыдна жена като видѣ се си презрѣни, развалиса стъ гиѣка, викна, призвала сички тѣ домашни, и рече имъ: Видите ли каковъ безстыдникъ е доколъ мажъ ми въ дома? Хваѣздалъ е при менѣ езъ свиталището съ намѣреніе мене и дома на Господина си да овѣчести. Азъ пакъ викнахъ въ сичкѣ тѫ си сила; а той стъ страха забрави дрѣхъ тѫ си и повѣгна. Като си доди мажъ и, показа мѣ дрѣхъ тѫ, за да и ю повѣрва на безчестна та лъжа.

Господинъ-а са разгнѣва, и той часъ затвори Іосифа въ темница тѫ.

§. 43. Іосифъ въ темница тѫ.

Іосифъ затворинъ бы въ темница тѫ между злодѣйци тѣ, но Богъ които никога не остава нѣвинни тѣ, не го затворави нито тамъ. По Божія тѫ волиъ возловиса Іосифъ отъ надзирателя на темница та, които мѣ предаде надзирателство то надъ всички тѣ затворени. Това дади на Іосифа обстоателство, много добриини да направи. Можалъ е тога затворенки тѣ да сутѣшава, и да имъ слѣгчава вѣдѣ тѫ и нѣволѧ тѫ. И така и мрачна та темница стана мѣ прѣятно преъвлище. Защо то добро да прави нѣкой доброму чѣловѣкѣ е всегда и всекадѣ най велика радостъ.